

Carles Puigdemont, va ser president de la mesa de la Comissió de Cultura i Llengua del Parlament i des de 2011 alcalde de Girona.

«No m'imagino un país sobrevivint sense una cultura popular forta»

En Carles Puigdemont va ser president de la Mesa de la Comissió de Cultura i Llengua del Parlament durant la IX legislatura i alcalde de Girona des del 2011 per CIU. Llicenciat en periodisme és un apassionat de les xarxes socials i afirma que, des del món local, es podrà dur a terme el canvi de mentalitat necessari per seguir avançant com a país. Podeu seguir-lo a twitter @KRLS.

Quines funcions desenvolupa la Comissió de Cultura i Llengua del Parlament de Catalunya?

La Comissió principalment té competències en la política cultural i lingüística del Govern. Ha de valorar les propostes de resolució que els grups parlamentaris volen fer arribar al Govern, fer comparèixer els diferents membres del Govern perquè responguin a les preguntes dels diputats i també fer comparèixer les diferents entitats o representants d'entitats que els diputats han decidit que compareguin. I òbviament també participa en l'elaboració de projectes de llei relacionats amb els seus àmbits.

«No podem cometre l'error d'enfollir i tornar a planificar equipaments culturals a tort i a dret»

Què ha de fer un ciutadà per fer-vos arribar les seves inquietuds?

Pot fer-ho de diferents maneres: enviant la petició directament al grup parlamentari o fent-la arribar al Parlament a través del registre, i després els òrgans administratius deriven la petició o proposta a la comissió corresponent. En cas d'arribar a la nostra, valorarem si la petició mereix ser tractada i ens posem en contacte amb la persona.

El més habitual és que una persona, organisme, entitat nacional o internacional es posi en contacte amb algun diputat o diputada per vehicular alguna inquietud, que es tradueix normalment en una pregunta escrita al Govern o una petició de compareixença.

La FAC va comparèixer a la Comissió per explicar la seva feina i reclamar la recuperació d'algunes mesures de suport com era el Pla Ateneus. Esteu treballant en alguna d'aquestes peticions?

Des de la Comissió no podem impulsar propostes directament, aquesta és una feina que pertoca als grups parlamentaris. Però és cert que com a conseqüència de les compareixences es poden suggerir propostes de resolució àmpliament compartides que, després de negociar-les, desemboquin en una moció que pot acabar arribant finalment al Govern. Però aquest és un treball que pertany més als grups parlamentaris que no pas a la Mesa, que ha d'ocupar una posició de relativa neutralitat per tal de vetllar pel bon funcionament de la Comissió.

Creus que la compareixença ha ajudat a sensibilitzar els grups parlamentaris?

Jo, personalment, pel que veig a la Comissió i pels debats que tenim en el si del grup parlamentari de Convergència i Unió, la posició és de respecte cap a la cultura que representa el món dels ateneus. Una altra cosa són les disponibilitats pressupostàries del Govern. Però que a vegades no tingui capacitat econòmica per fer-hi front no significa que no sigui sensible a aquesta situació.

La Federació aglutina una de les xarxes de teatres privats més importants de Catalunya, i trobem a faltar més acompanyament i reconeixement.

És cert que venim d'uns anys en què s'ha primat més el contingut que el contingut. Sovint, no diré menyspreant, però sí passant força de realitats històriques que els sectors privats han anat consolidant amb molt de sacrifici. Bé, ara estem en el moment contrari.

«Des de l'esfera pública s'ha tingut una visió distorsionada de l'àmbit privat, entenent com a privat els ateneus i entitats sense afany de lucre»

Precisament perquè no tenim recursos. Però, encara que els tinguéssim, no podem cometre l'error d'enfollir i tornar a planificar equipaments culturals a tort i a dret. Estem en un moment de canvi cultural i en la manera d'entendre la governació, perquè el cert és que actualment tenim un país infestat d'equipaments i estructures sovint ocioses, i això és un problema.

Solucions?

És molt tòpic dir que les crisis creen oportunitats, però d'aquí a uns anys, quan fem balanç d'aquesta crisi, ens adonarem que ens haurà ajudat a posar seny i rigor en la visió distorsionada que des de l'esfera pú-

blica s'ha dirigit a l'àmbit privat, entenent com a privat els ateneus i entitats sense afany de lucre.

Hem de tornar a comptar necessàriament amb el sector privat, o millor dit amb els partenariats públic-privat. I ara, i també ho dic com a ajuntament, o ho fem així o no ens en sortirem. I si volem fer de la cultura, i de la cultura popular concretament, un vector de cohesió social, creixement econòmic, de valor afegit, només ho podem fer d'aquesta manera.

Precisament els Ateneus veiem en la crisi una oportunitat per recuperar el nostre pes específic dins la societat civil.

Bé, jo diria que hi ha una crida i una convicció fins i tot des de les institucions mateix per recuperar aquests valors. Posa-hi voluntariat, posa-hi acció en el territori. A Girona tenim exemples d'acords amb entitats privades per a la cogestió d'espais públics. I des de l'Ajuntament no tenim la sensació de cedir poders, sinó de compartir una responsabilitat que creiem que és necessària per a la gestió de la cosa pública.

El futur passa per treballar conjuntament des de l'àmbit privat i el públic?

Hem d'entendre que hi ha actors, actors no institucionals, que ens poden ajudar i amb què ens podem vincular per a la gestió o la cogestió d'espais públics i d'interès públic. Això és beneficiós per al col·lectiu: és molt més sostenible i genera més cohesió del territori, ja que es senten més implicats en allò públic. I jo crec que la cultura ateneística és això. Però és necessari el reconeixement de la feina d'aquestes entitats privades.

I amb la cogestió una mica és el que estem fent. Nosaltres hem reconegut l'autoritat moral i de gestió de l'entitat en cedir-li un espai públic per tal que el gestioni. Potser no podem donar diners, però els donem marge de maniobra per crear.

En el Manifest dels Ateneus diem precisament que posem a disposició de la societat catalana els nostres espais, experiència i voluntat...

Estic convençut que ja s'està donant aquest canvi d'actitud, des de l'administració, tots som conscients que sumant serem capaços d'arribar més lluny.

També seria necessari fer el contrari, esteu cedint un espai a entitats, però les entitats que ja tenen espai també necessiten una col·laboració...

Podríem programar conjuntament, per exemple. Tenim necessitat de posar en l'espai públic una oferta teatral concreta; puc posar-me d'acord amb una entitat que tingui un teatre i que tingui experiència des de fa anys. Això és un canvi cultural. Fins ara no s'havia fet, però avui en dia la falta de recursos ens obliga a ser enginyosos i aquest és un camí a seguir, claríssimament!

«És necessari el reconeixement de la feina d'aquestes entitats»

Què necessita la cultura popular per arribar a més públics?

Necessitem moltes coses. Tenim un país amb una cultura popular que necessita visibilitat, reconeixement i un espai propi. També necessitem circuits identificables, que posin en valor aquesta cultura. Ha de tenir elements simbòlics i singulars que no només cohesionin el territori sinó que siguin elements nacionals; hem de fer d'aquests elements aliats estratègics i identificadors en la definició exterior del que és Catalunya. Necessitem desacomplexar-nos en relació a la cultura popular que ha patit la invisibilitat i està molt tipificada. Per tant ens toca desconstruir, perquè no m'imagino un país sobrevivint sense una cultura popular forta.

Comptem amb una cultura molt heterogènia, però alguns sectors destaquen mediàticament més que d'altres. Hem pecat de proteccionistes?

No sé si hem estat massa proteccionistes, potser a vegades paternalistes. Quin rol ha de jugar en el país la cultura popular? La que funciona mediàticament i la que potser s'ha de recuperar perquè es va perdre o perquè està mal encaixada. Catalunya és un país tant ric en matèria cultural! Però hem de buscar l'excel·lència en allò que fem, hem de fer-ho bé. Quan una persona pot ser excel·lent en el que fa? Quan coneix la base, la tècnica, l'arrel. Primer ens toca conèixer en profunditat el nostre patrimoni, la nostra cultura de base i després podrem innovar.

Cultura popular i cultura professional com encaixen?

Fan rols complementaris, imprescindibles, necessaris i gens antagonics.

A Girona tenim el Festival Internacional de Teatre Amateur i no crec que hi hagi cap professional que es senti amenaçat, perquè atrau públic, genera cultura teatral. Però el temor està latent, per exemple, en les ajudes que concedim, per a alguns sectors sembla que potenciem l'amateurisme en detriment de l'excel·lència professional, però en cap moment la cultura amateur va en contra de fer un bon producte.

publicitat

STRONG
Il·luminació, regulació i control
Projectors
Efectes

STRONG stage
Enginyeria escènica
So i audiovisuals
Stage service (Assistència tècnica)

FRESNEL S.A. · C/ Potosí 40 · 08030 Barcelona · Tel 93 360 02 30 · Fax 93 274 47 47 · strong@strong.es · www.strong.es